

2. obciążenie Belgii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu Komisja powołała się na następujące względy:

- a) W odniesieniu do ustawodawstwa Regionu Flamandzkiego Komisja stwierdza, że jeżeli chodzi o określenie obowiązku poddania projektów wymienionych w załączniku II do dyrektywy ocenie wpływu na środowisko, zgodnie z art. 5-10 dyrektywy, ustawodawstwo to nie bierze pod uwagę wszystkich relewantnych kryteriów wskazanych w załączniku III do dyrektywy. Rząd flamandzki nie wykazał, jakoby wskazane przez niego alternatywne procedury stosowane do przedmiotowych projektów spełniały wymogi art. 2 i art. 5-10 dyrektywy.
- b) W odniesieniu do ustawodawstwa Regionu Walońskiego Komisja stwierdza po pierwsze, że dla projektów wymienionych w pkt 18 lit. a) załącznika I (Zakłady przemysłowe do produkcji pulpy z drewna lub podobnych materiałów włóknistych) ustawodawstwo to określa próg, podczas gdy dyrektywa takiego progu nie przewiduje, a dla projektów wymienionych w pkt 8 lit. a) załącznika I (porty śródlądowe) określa próg wyrażony liczbą statków a nie liczbą ton, jak tego dokonuje dyrektywa. Po drugie Komisja stwierdza, że w ustawodawstwie Regionu Walońskiego art. 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy nie został prawidłowo transponowany.
- c) W odniesieniu do ustawodawstwa Regionu Bruksela-stolica Komisja stwierdza po pierwsze, że dokonując transpozycji art. 4 ust. 3 dyrektywy w ustawodawstwie tym nie wzięto pod uwagę wszystkich kryteriów selekcji wymienionych w załączniku III dyrektywy i że wskazane przez rząd Brukseli alternatywne sposoby oceny nie mają wszystkich cen wskazanych w dyrektywie. Po drugie Komisja stwierdza, że ustawodawstwo to nie dokonuje transpozycji załącznika III jako takiego.

(¹) Dz.U. L 175, s. 40.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgerichts (Niemcy) w dniu 9 listopada 2009 r. — Attila Belkiran przeciwko Oberbürgermeister der Stadt Krefeld — Uczestnik postępowania: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

(Sprawa C-436/09)

(2010/C 24/47)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Attila Belkiran

Strona pozwana: Oberbürgermeister der Stadt Krefeld

Uczestnik postępowania: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht

Pytanie prejudycjalne

Czy ochrona przed wydalaniem przysługująca zgodnie z art. 14 ust.1 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG-Turcja obywatelowi tureckiemu, który posiada status prawny określony w art. 7 tej decyzji w stosunku do państwa członkowskiego, w którym zamieszkiwał w ciągu ostatnich 10 lat, podlega art. 28 ust. 3 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE (¹) i, co za tym idzie, czy wydalenie go z terytorium państwa członkowskiego możliwe jest jedynie ze względów bezpieczeństwa publicznego podlegających ustaleniu przez państwo członkowskie?

(¹) Dyrektywa 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Państw Członkowskich, zmieniająca rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylająca dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de grande instance de Périgueux (Francja) w dniu 9 listopada 2009 r. — AG2R Prévoyance przeciwko Beaudout Père et Fils SARL

(Sprawa C-437/09)

(2010/C 24/48)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Tribunal de grande instance de Périgueux

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: AG2R Prévoyance

Strona pozwana: Beaudout Père et Fils SARL

Pytanie prejudycjalne

Czy sposób organizacji instytucji obowiązkowego członkostwa w dodatkowym systemie ubezpieczenia zdrowotnego, ustanowionej art. L 912-1 code de la sécurité sociale oraz aneks,

który uzyskał charakter obowiązkowy wskutek decyzji władz publicznych na wniosek reprezentatywnych organizacji pracodawców i pracobiorców określonego sektora gospodarki, ustanawiający członkostwo w jednej instytucji wyznaczonej w celu zarządzania dodatkowym systemem ubezpieczenia zdrowotnego, bez żadnej możliwości zwolnienia przedsiębiorstw z tego sektora z obowiązku członkostwa, są zgodne z postanowieniami art. 81 WE i art. 82 WE, czy też ich charakter powoduje, że wyznaczona instytucja ubezpieczeniowa nadużywa swojej pozycji dominującej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Paris (Francja) w dniu 10 listopada 2009 r. — Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS przeciwko Président de l'Autorité de la Concurrence i Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

(Sprawa C-439/09)

(2010/C 24/49)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Paris

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pierre Fabre Dermo-Cosmétique SAS

Strona pozwana: Président de l'Autorité de la Concurrence i Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi

Pytanie prejudycjalne

Czy ogólny i bezwzględny zakaz sprzedaży przez internet ostatecznym użytkownikom produktów objętych umową, nałożony przez dostawcę na autoryzowanych dystrybutorów w ramach sieci selektywnej dystrybucji, rzeczywiście stanowi zasadnicze ograniczenie [formę kwalifikowaną ograniczenia] konkurencji ze względu na cel w rozumieniu art. 81 ust. 1 traktatu WE, które nie może zostać objęte wyłączeniami grupowymi przewidzianymi przez rozporządzenie nr 2790/1999⁽¹⁾, ale może ewentualnie zostać objęte wyłączeniem indywidualnym na podstawie art. 81 ust. 3 traktatu WE?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2790/1999 z dnia 22 grudnia 1999 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych (Dz.U. L 336, p. 21).

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii

(Sprawa C-441/09)

(2010/C 24/50)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: D. Triantafyllou i B.-R. Killmann, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

Skarżąca zwraca się do Trybunału o:

— stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, jakie ciąży na niej na mocy art. 96 i 98 w związku z załącznikiem III do dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ poprzez stosowanie obniżonej stawki podatku obrotowego do przywozowi oraz wewnątrzwspólnotowego nabycia określonych zwierząt żywych, w szczególności koni, które nie są wykorzystywane do wytwarzania środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta;

— obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja jest zdania, że austriackie przepisy o podatku obrotowym naruszają art. 96 i 98 w związku z załącznikiem III do dyrektywy w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w ten sposób, że dostawy określonych zwierząt żywych (w szczególności koni) objęte są obniżoną stawką podatku obrotowego także wówczas, gdy zwierzęta te nie są nie są przeznaczone do wytwarzania środków spożywczych.

Pojęcie „żywe zwierzęta” zawarte w pkt 1 załącznika III do dyrektywy o wspólnym systemie podatku od wartości dodanej nie stanowi — zdaniem Komisji — samodzielnej kategorii, lecz obejmuje wyłącznie te zwierzęta, które zazwyczaj przeznaczone są do wytwarzania środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta. Wykładnię tę potwierdza brzmienie przepisu w wersji hiszpańskiej, francuskiej, angielskiej, włoskiej, niderlandzkiej, portugalskiej jak również szwedzkiej. Ponadto z uwagi na fakt, iż przepis ten ma charakter wyjątku, podlega on — zgodnie z utrwalonym orzecznictwem — wykładni ścisłej.

W szczególności w odniesieniu do zwierząt należących do rodziny koniowatych na pierwszy plan jednoznacznie wysuwa się ich wykorzystanie w charakterze zwierząt pociągowych oraz wierzchowców (a nie w charakterze środków spożywczych przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta).

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).